

כל שעה פרק שני פסחים

קמח א מ"י פ"ט קמ"ג
מעשה קרבנות
הלכה כג:
קמח ב מ"י פ"ו קמ"ג
בטוים ה' י"ב
טו"ש י"ד ט"ו שבת פ"ט
ה'
קג ג ט"ו פ"ט הלכה ד:

ותנא קמח מאי שנא החליטה. תימנה לר"י מאי קבעי מינה ניימא דמר סבר עילאה גבר ומר סבר תתאה גבר * ומיך ר"י דקפסיק ומי אע"ג דלית ביה אלא שיעור חלה מלומס ולהכי קבעי מ"ש דצין עילאה גבר וצין תתאה גבר אי אפשר שלא יתבטל מעט ממנו ומסר ליה משיעוריה:¹
אמר דך רבי יוחנן תנאי היא דתנאי לא אצטריך לאשכוחי תנאי אלא לנישנה דאמרי לה זה חיה לפטור אבל לנישנה דזה וזה לתיב איכא תנאי בן ברייתא גופא דע"כ הא דממיצא היינו צילפס דאי בתנור אצל צילפס פטור א"כ ר' ישמעאל צרבי יוסי היינו חכמים:² **דב"ר י' ע"א** מעשה אילפס פטורים. פסק ר"ח כר"ל מדקאמר דכולי עלמא מעשה אילפס פטורין ועוד דמיב רבה ורבי יוסף אהוריה דר' זירא אליבא דר"ל מעשה אילפס פטורים. פסק ר"ח מייב"ד ולר"י נראה דכ"י יוחנן קיי"ל מדלגא חשיב לה כהולק (ועומת ל.) צהדי ג' דהלכה כריש לקיש לגבי רבי יוחנן אומר ר' יוחנן דעל ידי משקה מודה ר' יוחנן דמעשה אילפס פטור וצין מצדן עליו המוציא כדמוכח בירושלמי דמסכת חלה צפרק קמח וצין אומר ר' יוחנן כל שהאור מהלך תתמו חייב צהלה ומצרכין עליו המוציא ולדס יולא צה ידי חובתו צפסק ריש לקיש אמר אינו חייב צהלה ואין מצרכין עליו המוציא ואין אדס יולא צו ידי חובתו צפסק ואמר ר' יוחנן וצלבד שהא על ידי משקין³ ואומר צהינו תס דדווקא צבללתו רכה פליגי ר' יוחנן סבר אפיימו צילפס עושהו לחס ומייב צהלה ור"ל סבר אין עושהו לחס ופטור אצל צילתו ענה כולי עלמא מודו חיוצ חלה הי משעת גלגול כדמוכח (פ"ט מ"ה) דתנן עיסה שתחלתה וסופה סופגנין פטורה מן החלה תחלתה עיסה וסופה סופגנין חייבת צהלה ונראה לרבינו תס דהכי נמי מצרכין עליו המוציא ומציא ראה ממנחות (דף ע"ה) ומכילד מצרכין מנחה צירושלים אומר שהחיינו נטלו לאוכלו אומר המוציא וקפסיק ומי כל המנחות אפי' מנחת מצבת ומנחת אע"פ שמוטוגנת בשמן ואין סביר לחלק צין מים לשמן א"כ על לפגול⁴ ופגיטטי⁵ אומר צורא מיני מזונות ועל אופלטוקי⁶ נראה שאין המוציא ומנו חלה אפילו יש הרבה צבל אחד כשיעור חלה אע"פ שהסל מצרכין לחלה ואע"ג דטרייתא אמרינן צבילד מצרכין (ס"ט) חייב צהלה ומצרכין עליו צורא מיני מזונות! האוה דמפרש התס דגובלג צעלמא הוא ואינו סועד הלג ורבינו תס היה אומר דאף על גרימוליי אין מצרכין המוציא דלית בהו מורייתא דנהמא אף על גז דמסתמא חייב צהלה: **ל"ח** שאין אפוי בתנור אחד. ואס תאמר מנלן לחלק צין צילתה רכה וצין צילתה קשה והלא אינו תלויה לר' יהודה אלא צהינו תס דהכי פירושו לר' יהודה לחס האפוי בתנור וכו' לחס שריגלין לאפות בתנור היינו צילתו קשה: **הד"ב** מבפנים והרתיה מבחוץ מהו. לפ"ה דמפרש דמייב צילפס תימה אס כן צמאי סבר רבה דפליגי רבי יוחנן וריש לקיש ע"כ צהדיק מבפנים והרתיה מבחוץ אס כן מאי מיבעיא ליה לרבי יוסף צמר הכי דצינקה מצפנים ואצוקה כנגדו מהו⁷ ונראה לר"י דהכא צהדיק בתנור מייב ומיבעיא ליה כיון דתנור הוא לא חשיב מעשה אילפס או דלמא לא שנה ולרבי יוסף מיבעיא כשהדיק בתנור ולא הסיקו אלא מתבטל מהיסק שכנגדו וכן פירש רבינו חננאל: אמאי

אחד מכל קרבן אחד⁶ שלא יטול פרום והכא כמאן דפריסא דמיא קמ"ל⁷ מיתבייב המעיסה בית שמאי פוטורין וב"ה מחייבין החליטה בית שמאי מחייבין ובית הלל פוטורין איזהו המעיסה ואיזהו החליטה המעיסה קמח שעל גבי מוגלשין החליטה מוגלשין שעל גבי קמח ר' ישמעאל ב"ד יוסי אומר משום אביו זה וזה לפטור ואמרי לה יזה וזה לחיוב והכמיים אומרים אחד זה ואחד זה עשאן באילפס פטור בתנור חייב ותנא קמח מאי שנא המעיסה ומאי שנא חליטה אמר רב יהודה אמר שמואל וכן א"ר יהודה ואיתמא ר' יהושע בן לוי כמחלוקת בזה כך מחלוקת בזה ויתברא מי ששנה זו לא שנה זו קתני מיהת וחכמים אומרים אחד זה ואחד זה שעששא באילפס פטור בתנור חייב תיובתא דר' יוחנן אמר לך ר' יוחנן תנאי היא דתנאי יכול היא מעיסה וחליטה חייבין בחלה ת"ל ולחם ר' יהודה אומר אין לחם אלא האפוי בתנור ר' יהודה היינו תנא קמח אלא לאו מעשה אילפס איכא בינייהו תנא קמח סבר מעשה אילפס חייבין ור' יהודה סבר מעשה אילפס פטורין לא דכולי עלמא מעשה אילפס פטורין והכא כגון שחור ואפוא בתנור קא מיפלגי דתנא קמח סבר כיון שחור ואפוא בתנור לחם קרינן ביה ור' יהודה סבר אין לחם אלא האפוי בתנור מעיקרא וכיון דמעיקרא לאו בתנור אפיה לאו לחם הוא אמר רבא מאי טעמא דר' יהודה דכתיב ויפיו עשר נשים לחמכם בתנור אחד לחם האפוי בתנור אחד קרוי לחם ושאינן אפוי בתנור אחד אין קרוי לחם יתיב רבה ורבי יוסף אהוריה דרבי זירא ויתבי ר' זירא קמיה דעולא אמר ליה רבה לר' זירא בעי מיניה מעולא הדביק מבפנים והרתיה מבחוץ מהו אמר ליה מאי אימא ליה דאי אמינא ליה אמר לי הי ניהו מעשה אילפס א"ל רבי יוסף לרבי זירא בעו מיניה מעולא הדביק מבפנים ואבוקה כנגדו מהו אמר ליה מאי אימא ליה דאי אמינא ליה אמר לי רוב עניים עושין כן אמר רב אסי ע"עיסה של מעשר שני לדברי ר' מאיר פטורה מן החלה לדברי חכמים: חייבת בחלה מצות

אחד שלא יטול פרום. אחד של עשר עשר חלות ומכל מין נותן אחד לכסן והשאר לצעלים ומביד אחד של יתן לו פרוסה: המעיסה: החליטה: צירוף: רומחין: וסנא קמח כו'. צירוף: מהדר גמלא לפירושא דצירוףא דלא ומוציא תיובתא מינה לרבי יוחנן: כמחלוקת צו. כלומר המייב צו מייב צו והפוטור צו פוטור צו ורישא דמפיך פלוגמיהו לאו מדא תנא אמריננה וקשיין אהדי ומי ששנה זו לא שנה זו. האי תנא אית ל' דמחומרי צית שמאי ומקולי צית הלל היא ותנא חליטה והוא דתני למעיסה והאי אית ליה דמקולי צית שמאי וחומרי צית הלל היא ותנא למעיסה והוא דתני חליטה: סברא. קשיין אהדי: סנא קמח סבר מעשה אילפס חייבין. והכי קאמר יכול מהא המעיסה והחליטה חייבין צהלה ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דקוסף חליטה ומגולשין צרותין הן אצל מעשה אילפס שלא נאפו אלא על האור קרוצין הן למעשה תנור ולחם ינינה ומייב ואפי' צהדיק ולבסוף הרמיח ואמר ליה ר' יהודה מעשה אילפס נמי פטורין דאין לחס אלא האפוי בתנור: שחור ואפואן צהלה. למעשה אילפס והכי קאמר תנא קמח ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דמגולשין צרותין הן והוא דתני למעשה אילפס נמי שצדיק ולבסוף הרמיח ונמי לאו לחס ינינה אצל חור ואפואו בתנור לחס קרינא ציה: ור' יהודה סבר אפוי בתנור אחד צעינן ולא צהני מצפנים. הלחם צילפס: והרמיח מבחוץ. עשניה על האור כמו לחס: פי ניסו. חלו הן מעשה אילפס שחלקו צו חכמים ר' יוחנן וריש לקיש: ואצוקה כנגדו מלמעלה וחוס האס ליהט צילפס וממחר אפיימו מהו מי הו צעינן תנור או לא: רוב עניים עושין. כל מעשה אילפס כן שאין לחס עלים וצדק הוא ממחר לאפוא: לדברי רבי מאיר. דלמר צפרק שני קדושין (דף נ"ד) מעשר ממון גבוה הוא פטורה מן החלה כדמפרש דעריסומיטס כתיב ואלא של צהלה ומנא

אחד שלא יטול פרום. אחד של עשר עשר חלות ומכל מין נותן אחד לכסן והשאר לצעלים ומביד אחד של יתן לו פרוסה: המעיסה: החליטה: צירוף: רומחין: וסנא קמח כו'. צירוף: מהדר גמלא לפירושא דצירוףא דלא ומוציא תיובתא מינה לרבי יוחנן: כמחלוקת צו. כלומר המייב צו מייב צו והפוטור צו פוטור צו ורישא דמפיך פלוגמיהו לאו מדא תנא אמריננה וקשיין אהדי ומי ששנה זו לא שנה זו. האי תנא אית ל' דמחומרי צית שמאי ומקולי צית הלל היא ותנא חליטה והוא דתני למעיסה והאי אית ליה דמקולי צית שמאי וחומרי צית הלל היא ותנא למעיסה והוא דתני חליטה: סברא. קשיין אהדי: סנא קמח סבר מעשה אילפס חייבין. והכי קאמר יכול מהא המעיסה והחליטה חייבין צהלה ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דקוסף חליטה ומגולשין צרותין הן אצל מעשה אילפס שלא נאפו אלא על האור קרוצין הן למעשה תנור ולחם ינינה ומייב ואפי' צהדיק ולבסוף הרמיח ואמר ליה ר' יהודה מעשה אילפס נמי פטורין דאין לחס אלא האפוי בתנור: שחור ואפואן צהלה. למעשה אילפס והכי קאמר תנא קמח ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דמגולשין צרותין הן והוא דתני למעשה אילפס נמי שצדיק ולבסוף הרמיח ונמי לאו לחס ינינה אצל חור ואפואו בתנור לחס קרינא ציה: ור' יהודה סבר אפוי בתנור אחד צעינן ולא צהני מצפנים. הלחם צילפס: והרמיח מבחוץ. עשניה על האור כמו לחס: פי ניסו. חלו הן מעשה אילפס שחלקו צו חכמים ר' יוחנן וריש לקיש: ואצוקה כנגדו מלמעלה וחוס האס ליהט צילפס וממחר אפיימו מהו מי הו צעינן תנור או לא: רוב עניים עושין. כל מעשה אילפס כן שאין לחס עלים וצדק הוא ממחר לאפוא: לדברי רבי מאיר. דלמר צפרק שני קדושין (דף נ"ד) מעשר ממון גבוה הוא פטורה מן החלה כדמפרש דעריסומיטס כתיב ואלא של צהלה ומנא

אחד שלא יטול פרום. אחד של עשר עשר חלות ומכל מין נותן אחד לכסן והשאר לצעלים ומביד אחד של יתן לו פרוסה: המעיסה: החליטה: צירוף: רומחין: וסנא קמח כו'. צירוף: מהדר גמלא לפירושא דצירוףא דלא ומוציא תיובתא מינה לרבי יוחנן: כמחלוקת צו. כלומר המייב צו מייב צו והפוטור צו פוטור צו ורישא דמפיך פלוגמיהו לאו מדא תנא אמריננה וקשיין אהדי ומי ששנה זו לא שנה זו. האי תנא אית ל' דמחומרי צית שמאי ומקולי צית הלל היא ותנא חליטה והוא דתני למעיסה והאי אית ליה דמקולי צית שמאי וחומרי צית הלל היא ותנא למעיסה והוא דתני חליטה: סברא. קשיין אהדי: סנא קמח סבר מעשה אילפס חייבין. והכי קאמר יכול מהא המעיסה והחליטה חייבין צהלה ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דקוסף חליטה ומגולשין צרותין הן אצל מעשה אילפס שלא נאפו אלא על האור קרוצין הן למעשה תנור ולחם ינינה ומייב ואפי' צהדיק ולבסוף הרמיח ואמר ליה ר' יהודה מעשה אילפס נמי פטורין דאין לחס אלא האפוי בתנור: שחור ואפואן צהלה. למעשה אילפס והכי קאמר תנא קמח ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דמגולשין צרותין הן והוא דתני למעשה אילפס נמי שצדיק ולבסוף הרמיח ונמי לאו לחס ינינה אצל חור ואפואו בתנור לחס קרינא ציה: ור' יהודה סבר אפוי בתנור אחד צעינן ולא צהני מצפנים. הלחם צילפס: והרמיח מבחוץ. עשניה על האור כמו לחס: פי ניסו. חלו הן מעשה אילפס שחלקו צו חכמים ר' יוחנן וריש לקיש: ואצוקה כנגדו מלמעלה וחוס האס ליהט צילפס וממחר אפיימו מהו מי הו צעינן תנור או לא: רוב עניים עושין. כל מעשה אילפס כן שאין לחס עלים וצדק הוא ממחר לאפוא: לדברי רבי מאיר. דלמר צפרק שני קדושין (דף נ"ד) מעשר ממון גבוה הוא פטורה מן החלה כדמפרש דעריסומיטס כתיב ואלא של צהלה ומנא

אחד שלא יטול פרום. אחד של עשר עשר חלות ומכל מין נותן אחד לכסן והשאר לצעלים ומביד אחד של יתן לו פרוסה: המעיסה: החליטה: צירוף: רומחין: וסנא קמח כו'. צירוף: מהדר גמלא לפירושא דצירוףא דלא ומוציא תיובתא מינה לרבי יוחנן: כמחלוקת צו. כלומר המייב צו מייב צו והפוטור צו פוטור צו ורישא דמפיך פלוגמיהו לאו מדא תנא אמריננה וקשיין אהדי ומי ששנה זו לא שנה זו. האי תנא אית ל' דמחומרי צית שמאי ומקולי צית הלל היא ותנא חליטה והוא דתני למעיסה והאי אית ליה דמקולי צית שמאי וחומרי צית הלל היא ותנא למעיסה והוא דתני חליטה: סברא. קשיין אהדי: סנא קמח סבר מעשה אילפס חייבין. והכי קאמר יכול מהא המעיסה והחליטה חייבין צהלה ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דקוסף חליטה ומגולשין צרותין הן אצל מעשה אילפס שלא נאפו אלא על האור קרוצין הן למעשה תנור ולחם ינינה ומייב ואפי' צהדיק ולבסוף הרמיח ואמר ליה ר' יהודה מעשה אילפס נמי פטורין דאין לחס אלא האפוי בתנור: שחור ואפואן צהלה. למעשה אילפס והכי קאמר תנא קמח ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דמגולשין צרותין הן והוא דתני למעשה אילפס נמי שצדיק ולבסוף הרמיח ונמי לאו לחס ינינה אצל חור ואפואו בתנור לחס קרינא ציה: ור' יהודה סבר אפוי בתנור אחד צעינן ולא צהני מצפנים. הלחם צילפס: והרמיח מבחוץ. עשניה על האור כמו לחס: פי ניסו. חלו הן מעשה אילפס שחלקו צו חכמים ר' יוחנן וריש לקיש: ואצוקה כנגדו מלמעלה וחוס האס ליהט צילפס וממחר אפיימו מהו מי הו צעינן תנור או לא: רוב עניים עושין. כל מעשה אילפס כן שאין לחס עלים וצדק הוא ממחר לאפוא: לדברי רבי מאיר. דלמר צפרק שני קדושין (דף נ"ד) מעשר ממון גבוה הוא פטורה מן החלה כדמפרש דעריסומיטס כתיב ואלא של צהלה ומנא

אחד שלא יטול פרום. אחד של עשר עשר חלות ומכל מין נותן אחד לכסן והשאר לצעלים ומביד אחד של יתן לו פרוסה: המעיסה: החליטה: צירוף: רומחין: וסנא קמח כו'. צירוף: מהדר גמלא לפירושא דצירוףא דלא ומוציא תיובתא מינה לרבי יוחנן: כמחלוקת צו. כלומר המייב צו מייב צו והפוטור צו פוטור צו ורישא דמפיך פלוגמיהו לאו מדא תנא אמריננה וקשיין אהדי ומי ששנה זו לא שנה זו. האי תנא אית ל' דמחומרי צית שמאי ומקולי צית הלל היא ותנא חליטה והוא דתני למעיסה והאי אית ליה דמקולי צית שמאי וחומרי צית הלל היא ותנא למעיסה והוא דתני חליטה: סברא. קשיין אהדי: סנא קמח סבר מעשה אילפס חייבין. והכי קאמר יכול מהא המעיסה והחליטה חייבין צהלה ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דקוסף חליטה ומגולשין צרותין הן אצל מעשה אילפס שלא נאפו אלא על האור קרוצין הן למעשה תנור ולחם ינינה ומייב ואפי' צהדיק ולבסוף הרמיח ואמר ליה ר' יהודה מעשה אילפס נמי פטורין דאין לחס אלא האפוי בתנור: שחור ואפואן צהלה. למעשה אילפס והכי קאמר תנא קמח ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דמגולשין צרותין הן והוא דתני למעשה אילפס נמי שצדיק ולבסוף הרמיח ונמי לאו לחס ינינה אצל חור ואפואו בתנור לחס קרינא ציה: ור' יהודה סבר אפוי בתנור אחד צעינן ולא צהני מצפנים. הלחם צילפס: והרמיח מבחוץ. עשניה על האור כמו לחס: פי ניסו. חלו הן מעשה אילפס שחלקו צו חכמים ר' יוחנן וריש לקיש: ואצוקה כנגדו מלמעלה וחוס האס ליהט צילפס וממחר אפיימו מהו מי הו צעינן תנור או לא: רוב עניים עושין. כל מעשה אילפס כן שאין לחס עלים וצדק הוא ממחר לאפוא: לדברי רבי מאיר. דלמר צפרק שני קדושין (דף נ"ד) מעשר ממון גבוה הוא פטורה מן החלה כדמפרש דעריסומיטס כתיב ואלא של צהלה ומנא

אחד שלא יטול פרום. אחד של עשר עשר חלות ומכל מין נותן אחד לכסן והשאר לצעלים ומביד אחד של יתן לו פרוסה: המעיסה: החליטה: צירוף: רומחין: וסנא קמח כו'. צירוף: מהדר גמלא לפירושא דצירוףא דלא ומוציא תיובתא מינה לרבי יוחנן: כמחלוקת צו. כלומר המייב צו מייב צו והפוטור צו פוטור צו ורישא דמפיך פלוגמיהו לאו מדא תנא אמריננה וקשיין אהדי ומי ששנה זו לא שנה זו. האי תנא אית ל' דמחומרי צית שמאי ומקולי צית הלל היא ותנא חליטה והוא דתני למעיסה והאי אית ליה דמקולי צית שמאי וחומרי צית הלל היא ותנא למעיסה והוא דתני חליטה: סברא. קשיין אהדי: סנא קמח סבר מעשה אילפס חייבין. והכי קאמר יכול מהא המעיסה והחליטה חייבין צהלה ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דקוסף חליטה ומגולשין צרותין הן אצל מעשה אילפס שלא נאפו אלא על האור קרוצין הן למעשה תנור ולחם ינינה ומייב ואפי' צהדיק ולבסוף הרמיח ואמר ליה ר' יהודה מעשה אילפס נמי פטורין דאין לחס אלא האפוי בתנור: שחור ואפואן צהלה. למעשה אילפס והכי קאמר תנא קמח ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דמגולשין צרותין הן והוא דתני למעשה אילפס נמי שצדיק ולבסוף הרמיח ונמי לאו לחס ינינה אצל חור ואפואו בתנור לחס קרינא ציה: ור' יהודה סבר אפוי בתנור אחד צעינן ולא צהני מצפנים. הלחם צילפס: והרמיח מבחוץ. עשניה על האור כמו לחס: פי ניסו. חלו הן מעשה אילפס שחלקו צו חכמים ר' יוחנן וריש לקיש: ואצוקה כנגדו מלמעלה וחוס האס ליהט צילפס וממחר אפיימו מהו מי הו צעינן תנור או לא: רוב עניים עושין. כל מעשה אילפס כן שאין לחס עלים וצדק הוא ממחר לאפוא: לדברי רבי מאיר. דלמר צפרק שני קדושין (דף נ"ד) מעשר ממון גבוה הוא פטורה מן החלה כדמפרש דעריסומיטס כתיב ואלא של צהלה ומנא

אחד שלא יטול פרום. אחד של עשר עשר חלות ומכל מין נותן אחד לכסן והשאר לצעלים ומביד אחד של יתן לו פרוסה: המעיסה: החליטה: צירוף: רומחין: וסנא קמח כו'. צירוף: מהדר גמלא לפירושא דצירוףא דלא ומוציא תיובתא מינה לרבי יוחנן: כמחלוקת צו. כלומר המייב צו מייב צו והפוטור צו פוטור צו ורישא דמפיך פלוגמיהו לאו מדא תנא אמריננה וקשיין אהדי ומי ששנה זו לא שנה זו. האי תנא אית ל' דמחומרי צית שמאי ומקולי צית הלל היא ותנא חליטה והוא דתני למעיסה והאי אית ליה דמקולי צית שמאי וחומרי צית הלל היא ותנא למעיסה והוא דתני חליטה: סברא. קשיין אהדי: סנא קמח סבר מעשה אילפס חייבין. והכי קאמר יכול מהא המעיסה והחליטה חייבין צהלה ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דקוסף חליטה ומגולשין צרותין הן אצל מעשה אילפס שלא נאפו אלא על האור קרוצין הן למעשה תנור ולחם ינינה ומייב ואפי' צהדיק ולבסוף הרמיח ואמר ליה ר' יהודה מעשה אילפס נמי פטורין דאין לחס אלא האפוי בתנור: שחור ואפואן צהלה. למעשה אילפס והכי קאמר תנא קמח ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דמגולשין צרותין הן והוא דתני למעשה אילפס נמי שצדיק ולבסוף הרמיח ונמי לאו לחס ינינה אצל חור ואפואו בתנור לחס קרינא ציה: ור' יהודה סבר אפוי בתנור אחד צעינן ולא צהני מצפנים. הלחם צילפס: והרמיח מבחוץ. עשניה על האור כמו לחס: פי ניסו. חלו הן מעשה אילפס שחלקו צו חכמים ר' יוחנן וריש לקיש: ואצוקה כנגדו מלמעלה וחוס האס ליהט צילפס וממחר אפיימו מהו מי הו צעינן תנור או לא: רוב עניים עושין. כל מעשה אילפס כן שאין לחס עלים וצדק הוא ממחר לאפוא: לדברי רבי מאיר. דלמר צפרק שני קדושין (דף נ"ד) מעשר ממון גבוה הוא פטורה מן החלה כדמפרש דעריסומיטס כתיב ואלא של צהלה ומנא

אחד שלא יטול פרום. אחד של עשר עשר חלות ומכל מין נותן אחד לכסן והשאר לצעלים ומביד אחד של יתן לו פרוסה: המעיסה: החליטה: צירוף: רומחין: וסנא קמח כו'. צירוף: מהדר גמלא לפירושא דצירוףא דלא ומוציא תיובתא מינה לרבי יוחנן: כמחלוקת צו. כלומר המייב צו מייב צו והפוטור צו פוטור צו ורישא דמפיך פלוגמיהו לאו מדא תנא אמריננה וקשיין אהדי ומי ששנה זו לא שנה זו. האי תנא אית ל' דמחומרי צית שמאי ומקולי צית הלל היא ותנא חליטה והוא דתני למעיסה והאי אית ליה דמקולי צית שמאי וחומרי צית הלל היא ותנא למעיסה והוא דתני חליטה: סברא. קשיין אהדי: סנא קמח סבר מעשה אילפס חייבין. והכי קאמר יכול מהא המעיסה והחליטה חייבין צהלה ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דקוסף חליטה ומגולשין צרותין הן אצל מעשה אילפס שלא נאפו אלא על האור קרוצין הן למעשה תנור ולחם ינינה ומייב ואפי' צהדיק ולבסוף הרמיח ואמר ליה ר' יהודה מעשה אילפס נמי פטורין דאין לחס אלא האפוי בתנור: שחור ואפואן צהלה. למעשה אילפס והכי קאמר תנא קמח ת"ל לחס והני לאו לחס ינינה דמגולשין צרותין הן והוא דתני למעשה אילפס נמי שצדיק ולבסוף הרמיח ונמי לאו לחס ינינה אצל חור ואפואו בתנור לחס קרינא ציה: ור' יהודה סבר אפוי בתנור אחד צעינן ולא צהני מצפנים. הלחם צילפס: והרמיח מבחוץ. עשניה על האור כמו לחס: פי ניסו. חלו הן מעשה אילפס שחלקו צו חכמים ר' יוחנן וריש לקיש: ואצוקה כנגדו מלמעלה וחוס האס ליהט צילפס וממחר אפיימו מהו מי הו צעינן תנור או לא: רוב עניים עושין. כל מעשה אילפס כן שאין לחס עלים וצדק הוא ממחר לאפוא: לדברי רבי מאיר. דלמר צפרק שני קדושין (דף נ"ד) מעשר ממון גבוה הוא פטורה מן החלה כדמפרש דעריסומיטס כתיב ואלא של צהלה ומנא

